

Časť E

OVOCIE UČENÍKA

1. Sebaúcta a náš správny postoj k Bohu 167
2. Prinášanie ovocia (1. časť)
Sloboda, ovocie, moc a múdrosť 173
3. Prinášanie ovocia (2. časť)
Povolání prinášať ovocie 179
4. Prinášanie ovocia (3. časť)
Výzva a ciele..... 185
5. Dary milosti..... 191
6. Správcovstvo, sejba a žatva..... 197
7. Rast vo viere..... 203

1. Sebaúcta a náš správny postoj k Bohu

A. SEBAÚCTA

a) Kľúčové verše z Písma

Ž 139,13-16

R 12,3

1S 16,7

R 9,20-21

Ef 2,10

b) Úvod

Sebaúcta je priaznivý, priateľský a primeraný názor na seba samého. Môžeme si o sebe myslieť príliš veľa (R 12,3; Ga 6,3-4) alebo sa môžeme hodnotiť veľmi nízko (Ef 2,10). Ako Ježišovi učenici sme v Božích očiach jedineční. Boh, Stvoriteľ celého vesmíru, v nás prebýva svojím Duchom Svätým (1K 6,19-20). Pretože sme Boží synovia a spoludediči Ježiša Krista, zdieľame s Ježišom jeho slávu (R 8,17). Boli sme prebudení k životu spolu s Kristom (Ef 2,5) a v ňom sme prijali všetku plnosť (Ko 2,10). Všetko môžeme robiť v tom, ktorý nás posilňuje (Fp 4,13), pretože sme s ním boli vzkriesení a posadení v ponebeských oblastiach (Ef 2,6). Musíme nájsť a udržiavať rovnováhu medzi veľkosťou, ktorú máme v Kristovi a medzi pokorou, ktorú od nás Boh vyžaduje.

c) Stvoril nás Boh (Ž 139,13-16)

Boh nás stvoril a poznal ešte predtým, než sme sa narodili. Je dostatočne veľký a mocný, aby sa vysporiadal aj s našimi najväčšími problémami a aby nám z nich pomohol. Či sme nízki, vysokí, tlstí, chudí, škaredí, pekní, inteligentní, pomalí, bystrí, introvertní alebo extrovertní, mali by sme sa prijať takí, akí sme, pretože nás tak stvoril Boh. Vie, čo je pre nás najlepšie a ak mu dovolíme, prinesie to do nášho života. To znamená, že s ním musíme spolupracovať. Nemali by sme byť spokojní s hriechom a problémami našej starej prirodzenosti. Mali by sme sa však uspokojiť s tým, ako sme boli stvorení. Nikde na svete nebola, nie je a ani nebude taká bytosť, ako si ty. Dary, ktoré ti Boh dal a ešte dá, spôsob, ktorým ťa utvoril, a dokonca aj okolnosti, do ktorých ťa umiestnil, to všetko ťa uschopní robiť a vykonávať prácu, ktorú by nikto neurobil tak dobre ako ty. Pre vykonanie úlohy, ku ktorej ťa Boh povolal, si tou najpovolanejšou osobou. Boh ťa stvoril a predurčil práve k tomu! Si utvorený podľa vzoru, ktorý sa už nikdy nebude opakovať (R 9,20-21).

Nikdy by sme nemali pozdvihnúť svoje ruky proti Božiemu dielu. Nemali by sme sa nenávidieť alebo mať v sebe horkosť a odpor voči Pánovi za to, akých nás stvoril. Zarmucovalo by to Ducha Svätého, ktorý je v nás. Boh prijíma plnú zodpovednosť za naše stvorenie, ale náš rozvoj a budúcnosť závisí od toho, ako s ním budeme spolupracovať. Závisí od nás, či dovolíme Bohu, aby na nás pracoval, alebo nie.

Ježiš zmenil Šimonovo meno na Peter alebo Kéfaš. Urobil to preto, lebo "Peter" znamená "skala" a "Šimon" znamená "trstina". Trstina sa ohýba pri každom závane vetra, ale skala je mocná a pevná. Peter sa začal na seba pozeráť inými očami a urobilo ho to pevným tam, kde predtým nebol. Ježiš vedel, akú má Peter úlohu v jeho cirkvi, a preto Peter potreboval vidieť sám seba tak, ako ho videl Boh. My potrebujeme to isté! Boh vidí, čím sa

v ňom, skrze jeho lásku a moc, môžeme stať. Potrebujeme sa preto na seba pozerat Božími očami, a nie iba našimi vlastnými. Pán sa nepozera na náš vonkajšok, hľadí priamo do nášho srdca (1S 16,7).

d) Dôsledky nesprávneho obrazu o sebe samom

Naša sebaúcta je jednou z najdôležitejších vecí, ktoré vlastníme. Vplýva na naše osobné šťastie, aj na jeho nedostatok. Stanovuje hranice nášho úspechu a obmedzuje naše naplnenie. Ak sa hodnotíme veľmi nízko, môžeme vykonať len veľmi málo, ale ak myslíme pozitívne, v zmysle nášho povolania budeme schopní využiť všetok potenciál, ktorý máme v Kristovi. Ak sa nedokážeme odpútať od negatívnych postojov a myšlienok o sebe samom, ak žijeme s takýmito predstavami, s najväčšou pravdepodobnosťou sa stane, že:

- budeme mať nedostatok sebadôvery,
- nebudeme schopní odhaliť cieľ nášho života,
- sa budeme cítiť odmietaní, neschopní a neistí.

Väčšina ľudí sa snaží skryť svoju pravú tvár. Nasadzujú si masku a dúfajú, že ich ostatní neodhalia. Robia všetko preto, aby zakryli to, čo je pod povrchom. Svoje vnútorné problémy riešia nasledovne:

- nedostatok sebadôvery zakrývajú "veľkými slovami",
- potľkajú sa vždy v húfe ľudí, aby zakryli neistotu,
- cítia sa menejcenní, ostýchaví a uzavretí, pretože sa cítia neschopní.

Mnoho sociálnych problémov dnešnej doby, ako napr. alkoholizmus, narkománia, kriminalita, vzbura, sexuálne zneužívanie, rozbité manželstvá, vandalizmus, násilie atď. vyplývajú z toho, že človek si o sebe vytvára nesprávnu predstavu.

Ľudí okolo seba môžeme oklamať, ale pred Bohom sa neskryjeme. Pozná nás, vie, akí sme. Nie je nič, čo by bolo pred ním skryté. Potrebujeme mu podriaďiť svoje životy, zomrieť sami sebe a žiť s vedomím, že nás vidí.

e) Dôsledky správneho obrazu o sebe samom

Potrebujeme zakúsiť Božiu lásku a moc. Potrebujeme vedieť, že Boh, ktorý stvoril všetko, nás prijíma. Potrebujeme pochopiť, kto sme, kto sme v Kristovi a musíme sa začať na seba pozerat Božími očami. Vtedy budeme dôverovať Bohu, budeme si dôverovať, budeme sa cítiť istí a bezpeční, dosiahneme úspech a naplnenie.

Všetci sme ako deti - prostredie, v ktorom vyrastáme, nás veľmi ovplyvňuje.

- Ak žijeme s kritikou, učíme sa odsudzovať.
- Ak žijeme s nepriateľstvom, učíme sa bojovať.
- Ak žijeme s posmechom, učíme sa bojzlivosti.
- Ak žijeme s hanbou, učíme sa žiť s pocitom viny.
- Ak žijeme s toleranciou, učíme sa byť trpezliví.
- Ak žijeme s povzbudzovaním, učíme sa dôverovať.
- Ak žijeme s chválou, učíme sa oceňovať.
- Ak žijeme v počestnosti, učíme sa spravodlivosti.
- Ak žijeme v bezpečnom prostredí, učíme sa viere.

- Ak nás uznávajú, učíme sa mať radi sami seba.
- Ak žijeme v priateľstve a sme akceptovaní, učíme sa nachádzať vo svete lásku.

f) Aká je Božia cesta?

Ludia skúšajú všetko možné, len aby sa cítili dobre a dosiahli uspokojenie a naplnenie, napr. peniaze, prácu, radovánky, štúdium, šport, sex, moc, dobrý vzhľad, pekné šaty, okultizmus atď. Niektoré z týchto vecí majú hodnotu, ale iba dočasnú. Môžu prinášať pocit uspokojenia, ale v konečnom dôsledku sú prázdne, bezvýznamné, a dokonca nebezpečné.

Boh stvoril človeka na svoj vlastný obraz, aby s ním mal spoločnosť. Človek sa však neriadil tým, čo chcel Boh, ale išiel svojou vlastnou cestou a robil to, čo sa mu páčilo. Výsledkom bolo oddelenie od Boha. Začal pociťovať hanbu a strach, pretože stratil požehnanie, ktoré mal v Božej prítomnosti a láske. Veľmi skoro si uvedomil, že je stratený. Bol stvorený, aby bol niečím a aby robil niečo pre Boha, ale teraz bol od neho oddelený. To viedlo ku kríze ľudského obrazu. Človek sa snažil znovu získať svoju plnosť, ale nikdy celkom nepochopil, v čom tkvie celý problém. Nech robil čokoľvek, vždy sa mu zdalo, že mu niečo chýba, pociťoval akúsi prázdnotu, bezúčelnosť a nenaplnenosť.

Ježiš, Boží Syn, prišiel na túto zem, pretože o tom všetkom vedel. Prišiel, aby našiel, čo bolo stratené, aby človek mohol mať s Bohom opäť úzky vzájomný vzťah. Rozumel tomuto problému a stal sa odpoveďou na najpálčivejšiu otázku ľudstva (J 14,6). Musíme sa odvrátiť od svojich starých spôsobov, ktoré sa Bohu nepáčia, a prijať Ježiša ako svojho Spasiteľa a Pána. Vtedy nás Boh opäť prijme a dá nám zakúsiť svoju lásku a moc. Dokonca nám zaslúbil, že nám dá časť seba samého-Ducha Svätého, ktorý nás uschopní žiť životom, pre ktorý sme boli stvorení. Život v Ježišovi Kristovi vyplní prázdne miesto v našom vnútri. Musíme dovoliť Bohu, aby vládol v našom živote a potrebujeme sa postupne odúčať názorom na život, ktoré sme mali predtým, než sme spoznali pravdu. Nejaký čas to potvrdzuje, ale ak dovolíme Bohu, aby v nás pracoval, budeme premieňaní na jeho obraz. Budeme oslobodení od nesprávnej mienky, ktorú sme si o sebe vytvorili. Umožní nám to žiť dôstojne a takým spôsobom, aby sme naplnili zámer, ktorý má s nami Boh.

"Veď sme jeho dielo, stvorení v Kristovi Ježišovi pre dobré skutky, ktoré pripravil Boh, aby sme ich konali."
(Ef 2,10)

B. NÁŠ SPRÁVNY POSTOJ K BOHU

a) Klúčové verše z Písma

R 6,1-23
2K 5,17
R 12,1-2

R 8,1-39
R 7,1-25

b) Naše staré ja bolo ukrižované s Kristom

Keď sa staneme Ježišovým učeníkom, Boh sa pozerá na naše staré ja, našu starú prirodzenosť, ako na mŕtvu. Zobral ju a ukrižoval spolu s Kristom (R 6,6). Zomreli sme a teraz žijeme s Kristom. Sme novým stvorením, staré

pominulo a všetko je nové (2K 5,17). Stávame sa v Ježišovi Božou spravodlivosťou (2K 5,21). Musíme si uvedomiť, že v Kristovi Ježišovi sme mŕtvi hriechu, ale živí Bohu (R 6,11). To je spôsob, akým sa máme vidieť.

Častokrát sa dokonca aj znovuzrodení kresťania vidia v boji proti svojej hriešnej prirodzenosti ako slabí a neefektívni. To je úplne pomýlený pohľad. Je v nás potenciál, pomocou ktorého sme schopní odolávať hriechu a žiť víťazný život v Kristovi. Naše staré ja, ktoré nemalo žiadnu moc odolávať hriechu, je preč, pominulo a my máme nové ja, zrodené z Ducha Božieho, ktorý nás uschopní prekonávať každé pokušenie a hriech, ak mu dovolíme vládnuť v našich životoch (Ko 2,9-15; 3,9-10).

Satan sa nás bude snažiť presvedčiť, že to tak nie je. Bude nás chcieť opäť zaplietť do hriechu, a dokonca sa mu to niekedy aj podarí. Chce, aby sme si mysleli, že nemáme silu prestať hrešiť. V Kristovi však máme silu nielen hriechu odolávať, ale ho aj prekonať. Ak hrešíme, musíme pred Bohom vyznať svoje hriechy, odvrátiť sa od nich a prijať Božie odpustenie. Vtedy sa vrátíme na správne miesto, do stavu bez hriechu (1J 1,9). Už nie sme viac otrokmi hriechu. Nesmieme mu dovoliť, aby začal opäť vládnuť v našom živote.

c) Nezapletaj sa do hriechu

"Túto slobodu nám vydobyl Kristus. Stojte teda pevne a nedávajte sa znova zapriahnuť do jarma otroctva."
(Ga 5,1)

Ježiš Kristus nás oslobodil od nášho hriešneho ja, ale my nesmieme satanovi dovoliť, aby nás opäť zaplietol do hriechu. Musíme byť disciplinovaní a vedieť o našom ja v Kristovi. Aj keď sa hriech na nás ľahko "prilepi", nemusíme v ňom zotrvať (2P 2,19-22). Písmo nás neustále povzbudzuje k tomu, aby sme svoj život nenapĺňovali bezbožnými vecami a aby sme nechodili podľa žiadostí a ciest tohto sveta (1J 2,15-17). Musíme byť vo svete, rovnako ako bol Ježiš, ale nepatriť svetu. Potrebujeme žiť životom, ktorý sa páči Bohu, to znamená slúžiť mu na sto percent (Žd 10,26-39). Preto sa musíme plniť Božími vecami, a nie odpadkami, ktoré ponúka tento svet (Ko 2,20; 2Tm 2,4; Fp 4,8). Hriech sa nás nebude držať, pokiaľ mu to sami nedovolíme (Ef 4,22-24).

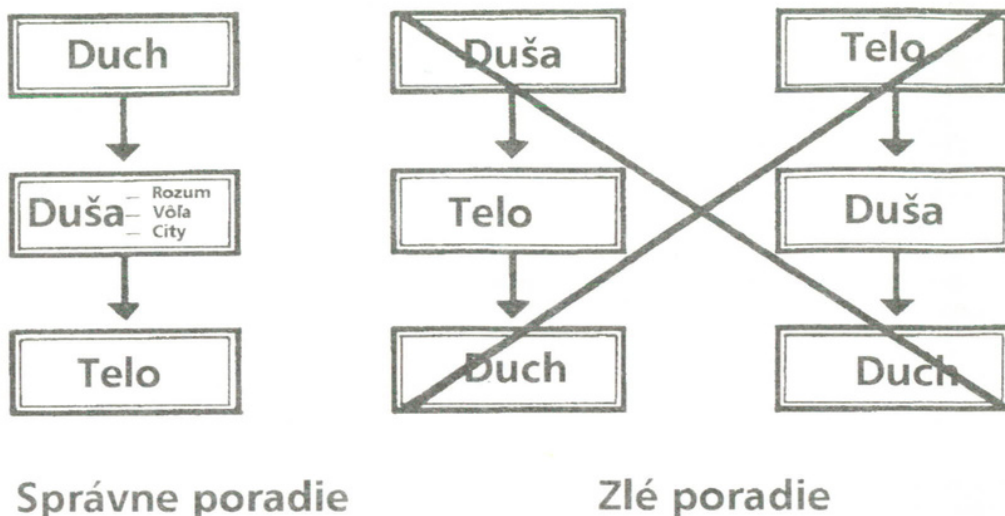
"Bratia, pre Božie milosrdenstvo vás prosím, aby ste svoje telá prinášali ako živú, svätú, Bohu milú obeť, ako svoju duchovnú bohoslužbu. A nepripodobňujte sa tomuto svetu, ale premeňte sa obnovou zmysľovania, aby ste vedeli rozoznať, čo je Božia vôľa, čo je dobré, milé a dokonalé."

(R 12,1-2)

d) Mal by vládnuť náš duch

Musíme dovoliť nášmu duchu, ktorý bol oživený Duchom Svätým, keď sme boli znovuzrodení (J 3,5-6; 1P 1,23), aby on vládol v našom praktickom živote. Náš duch má vládnuť nad našou dušou (myseľ, city a vôľa) a nad naším telom. Náš duch je inšpirovaný a ovládaný Duchom Svätým, ktorý pozná Božiu myseľ (1K 2,10-16). Ak je Ježiš skutočne Pánom nášho života, potom v ňom bude vládnuť duch (Ga 5,13-26; R 8,1-17). Tak by mal žiť podľa Božieho poriadku pravý Ježišov učeník.

Veľa kresťanov však dovolí, aby v učitých situáciách namiesto ich ducha dominovala ich duša alebo telo. Ak hrešíme v niektorej oblasti života, je to preto, že tam nevládne náš duch. Musíme to vyznať Bohu, prosiť ho o odpustenie a očistenie a potom dovoliť, aby sa Ježiš stal Pánom danej oblasti. Takto obnovíme vládu nášho ducha, ktorý je pod kontrolou Ducha Svätého.

e) Záver

Každý deň potrebujeme umierať sami sebe a žiť tak, ako žil Kristus (L 9,23). Potrebujeme sami seba pokladať za mŕtvych hriechu. Nemusíme už viac poslúchať našu starú prirodzenosť, pretože teraz sme v Kristovi novým stvorením. Mal by nám vládnuť náš duch, a nie duša alebo telo. Znamená to, že by sme mali plniť a povzbudzovať nášho ducha a vyhýbať sa všetkému, čo by vyzdvihovalo dušu alebo telo a tým nás uvádzalo do hriechu.

"A tak, bratia, sme dlžníkmi, ale nie telu, aby sme museli žiť podľa tela. Lebo ak budete žiť podľa tela, zomriete. Ale ak Duchom umŕtvujete skutky tela, budete žiť. Veď všetci, ktorých vedie Boží Duch, sú Božími synmi."

(R 8,12-14)

f) Otázky a námety k diskusii

1. Obviňuješ Boha za to, ako vyzeráš, alebo za okolnosti, v ktorých sa nachádzaš? Ak to robíš, je to správne?
2. Jeremiáš, ako Boží prorok, mal ťažký život. Myslíš si, že mu pomohlo, keď vedel, že ho Boh poznal ešte v lone matky a že si ho oddelil, aby bol prorokom ostatným národom (Jr 1,4-10)? Je v tejto pasáži niečo, čomu sa potrebuješ naučiť?
3. Prečo sú sociálne problémy vymenované v časti "Dôsledky nesprávneho obrazu o sebe samom" výsledkom nesprávneho pohľadu?
4. Má Boh pod kontrolou tvoj život alebo nie? Ako by sme sa na seba mali pozerat?
5. Ako znovuzrodený kresťan si zomrel svojmu starému ja. Mnohí ľudia si to neuvedomujú. Čo by si poradil ľuďom, keď poznáš túto pravdu? Diskusia.
6. Vodný krst úplným ponorením je verejné vyznanie, že sme zomreli svojej starej prirodzenosti a vstali z mŕtvych v Kristovi. Prežil si požehnanie z tejto skúsenosti?
7. Ovláda tvoj duch každú oblasť tvojho života? Ak nie, čo s tým chceš urobiť?

g) Zhrnutie a aplikácia

1. Boh nás poznal ešte predtým, než sme sa narodili a pripravil pre nás prácu, ktorú máme ako Ježišovi učeníci vykonávať.
2. Boh chce, aby sme sa videli jeho očami.
3. Ak budeme spolupracovať s Bohom a ak mu plne vydáme svoj život, budeme výborne vybavení pre prácu, ktorú máme robiť.
4. Väčšina svetových problémov dneška vyplýva z toho, že človek nie je schopný žiť podľa pôvodného zámeru, pre ktorý ho Boh stvoril.
5. Potrebujeme žiť tak, akoby sme boli mŕtvi svojmu starému ja.
6. Náš duch, ktorý je riadený Duchom Svätým, by mal vládnuť v každej oblasti nášho života.
7. "Preto aj my, obklopení takým oblakom svedkov, zhodíme všetku príťaž a hriech, ktorý nás opantáva, a vytrvalo bežme v závode, ktorý máme pred sebou, s očami upretými na Ježiša, pôvodcu a zavŕšiteľa viery. On namiesto radosti, ktorá sa mu núkala, vzal na seba kríž, pohrdol potupou a sedí po pravici Božieho trónu. Myslite na toho, ktorý zniesol také protirečenie hriešnikov, aby ste neochabovali a neklesali na duchu" (Žd 12,1-3).

"Preto vzpružte ochabnuté ruky a podlomené kolená! A vaše nohy nech kráčajú rovno, aby sa to, čo je chromé, nevykĺbilo, ale skôr aby sa uzdravilo" (Žd 12,12-13).